

ΛΑΖΑΡΟΥ ΑΡΑΒΑΝΗ

Η ΜΑΓΕΙΡΟΜΑΝΙΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΤΥΧΑΙΑ ΣΤΗΝ ΕΠΟΧΗΝ ΜΑΣ.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Στό παρόν έντυπο υπάρχουν άληθινά γεγονότα (δυό) από τήν επικαιρότητα, βεβαίως υπάρχει καί ένα τρίτο συνεχόμενο γεγονός όπου είναι ή άκραιάν μαγειρικήν, καί έχει έμφανισθει στήν καθημερινήν επικαιρότητα μέσα κυρίως από τούς τηλεοπτικούς σταθμούς. Τήν επικαιρότητα ό μακαριστός έπίσκοπος Αύγουστίνος Καντιώτης τήν χρησιμοποιούσε όχι για να κατακρίνει κάποιους, ή άκόμα καί τήν πολιτείαν όπου δέν έλάμβανε τά αναγκαία μέτρα, άλλά προς έλεγchon έποικοδομητικόν. *Τό ίδιον θά προσπαθήσω να κάμω καί ως συγγραφεύς του̃ παρόντος πονήματος*. Κάθε κακό όπου συνέβαινε ή όπου συμβαίνει καί τό μαθαίνουμε μέσα από τήν επικαιρότητα θά πρέπει να μάς προβληματίζει καί να τό έρευνούμε έξονυχιστικά μέ σκοπόν να βρούμε τί έφταιξε καί συνέβη, ώστε τήν έπομένην φοράν να μήν ξανασυμβεί παρόμοιον ή κάποιο σχετικό κακό σε συνάνθρωπον μας. Οί καλύτεροι καί άριστοι στρατηγοί πολέμων έρευνούν μέ όρθολογικόν έπιστημονικόν τρόπον τίς αιτίες τών χαμένων τους έδαφών, ή κάποιων άλλων χωρών όπου έχασαν έδάφη, ώστε να μήν πέσουν καί εκείνοι στις ίδιες αδυναμίες καί λάθη. Επίσης, εάν τό παρατηρήσετε καί οί σκοτεινές δυνάμεις (οί δαίμονες καί οί συνεργοί τους κακοί άνθρωποι) έπαναλαμβάνουν πάντα σχεδόν τίς ίδιες τακτικές όπου είχαν στό παρελθόν καταλάβει έδάφη (ύλικά ή πνευματικά).

β!

Καί γιατί τῆς ἐπαναλαμβάνουν; διότι δέν ἔγινε ἡ σχετική ἔρευνα ἀπό τούς ἀνθρώπους. Ἐάν ὁ ἄνθρωπος ἐρευνουῖσε τήν πτώσιν του, τήν ἐπόμενη φορά δέν θά ἔπεφτε μέ τόν ἴδιον τρόπον στήν παγίδα, ἀλλά θά τήν ἀπέφευγε. Ἐνα ἄλλο ὅπου εἶναι πλέον γεγονός εἶναι ὅτι καί ὁ ἐξομολογούμενος ἄνθρωπος ἀπαλλάσσεται ἀπό τήν βαρύνουσα ἁμαρτία ἢ ψυχή του ἐάν τήν ἀναγνωρίσει καί τήν ἀπορρίψει στήν συνείδησην του (ἐκείνη δηλαδή τήν ἁμαρτίαν ὅπου καί ὑπέπεσε) καί μετανοήσει ἐξομολογούμενος στό Θεῖο μυστήριον τῆς ἐξομολογήσεως ὅπου ἔχει θεσπίσει ἡ ὀρθόδοξη Χριστιανική Ἐκκλησία μας. Τό ἴδιο καί ὁ καταληφθεῖς δαιμονισμένος, δέν γίνεται ποτές ὑγιής (ὄσους καί ἐξορκισμούς εὐχές καί προσευχές νά κάμει ἡ Ἐκκλησίαν) ἐάν ὁ ἴδιος δέν ἐρευνήσῃ νά ψάξῃ καί προσεγγίσει πρῶτα τό σφάλμα του, σφάλμα ὅπου ἔγινε ἡ αἰτίαν νά δαιμονισθεῖ. Βεβαίως οἱ προσευχές τῶν ἀνθρώπων (συγγενῶν, κλπ) καί οἱ εὐχές τῆς Ἐκκλησίας, κλπ, παρακινοῦν πρῶτα Τό Ἅγιον Πνεῦμα ὅπως φωτισθεῖ πρῶτα ὁ ἀσθενής καί ἐντοπίσει τό λάθος του γιά νά μετανοήσῃ, καί μετά δρᾷ ὡς θεραπευτικήν καί Ἅγια παρέμβασιν. Τόν αὐτόν δρόμον ἀκολουθεῖ καί ὁ ἰατρός, ἐάν δέν κάμει σωστήν διάγνωσιν δέν μπορεῖ νά προχωρήσῃ στήν σωστήν θεραπείαν. Βέβαια ὁ ἀσθενής ὡς πρῶτο βῆμα πηγαίνει στόν ἰατρό ἀναγνωρίζοντας ὅτι εἶναι ἄρρωστος, ἐάν

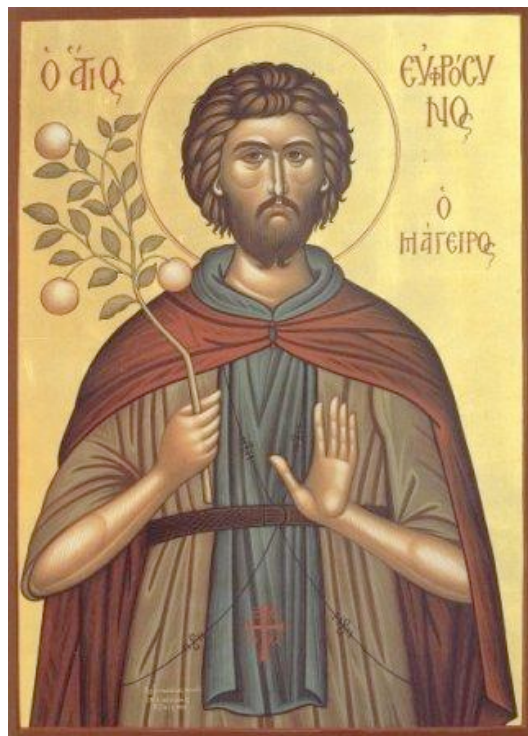
γ!

ἀδυνατεῖ μετά νά ἐντοπίσει τήν αἰτίαν τήν συγκεκριμένην γιά τήν κατάντια του, ὀφείλη τουλάχιστον νά προσπαθήσει νά προσεγγίσει αὐτήν. Θά σκεφτεῖ ἐπί παραδείγματι, ἔπαθα καρδιά; μήπως δέν περπατάω καθημερινά ὅσο πρέπει; μήπως τρώγω ἀνθυγιεινά φαγητά; Ἐάν ἔπαθε κρουπαγήματα θά ἀναζητήσῃ πάλι τήν αἰτίαν, πού εὐρέθηκε τελευταῖα; ἐάν ἔχει ἐγκαύματα, ἀλλεργία κλπ, τί ἄγγιξε τελευταῖα; τί ἔφαγε; ἢ πού εὐρέθηκε; κλπ. Ἐάν εἶναι ἀσθένεια δύσκολη, ὅπως λόγω ἔλλειψη ἀσβεστίου, ὅτι δέν κατανάλωνε τρόφιμα πλούσια σέ ἀσβέστιο, κλπ, τότες θά ἀναζητήσῃ τήν διατροφικήν αἰτίαν σιγά-σιγά ὡς κινηματογραφικήν ταινίαν σέ ὁλόκληρη τήν ζωή του, ἀρχίζοντας ἀπό τήν νηπιακήν του ἡλικίαν (ἐάν μπορεῖ καί ἐνθυμῆται). Ἐάν τελικά ἀδυνατεῖ νά βρεῖ τήν αἰτίαν ἀλλά ἔχει τό φιλότιμον καί τήν θέλησιν μέσα ἀπό τίς φιλότιμες ἐρευνητικές προσπάθειες ὅπου καταβάλλει νά βρεθεῖ ἡ αἰτία ἀπό τόν ἴδιον τόν ἀσθενήν ὅπου ἐρευνᾷ τήν αἰτίαν τῆς ἀσθενείας του, νά παραδοθεῖ τότες μέ ἐμπιστοσύνη στά χέρια Τοῦ μεγαλοδύναμου Θεοῦ.

Ὁ συγγραφεύς Λ. Α.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Πολλοί από εσᾶς ἀναγνῶστες μας θά συλλογιέστε ἐάν εἶναι καί αὐτή ἡ μαγειρομανία κάποια παγίδα στήν ἐποχή μας, καθώς ἡ ἐποχή μας μᾶς ἔχει συνηθίσει νά εἴμεθα περισσότερο προσεκτικοί. Αὐτήν λοιπόν τήν ἐπιφυλακτικότητα, ὅπου λίγο-πολύ ὅλοι μας μπορούμε νά ἔχουμε , ἢ νά εἶχαμε κάποτε, ἤρθε τήν ἡμέρα ὅπου ἐορτάζει ὁ Ἅγιος Εὐφρόσυνος (11 Σεπτεμβρίου) νά μᾶς τήν ἀποκαλύψει. **Καλή ἀνάγνωση.**

Η ΜΑΓΕΙΡΟΜΑΝΙΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΤΥΧΑΙΑ ΣΤΗΝ ΕΠΟΧΗΝ ΜΑΣ.

Διάβασα ότι ο μεγαλύτερος μάγισσος, όπως και κλέφτης είναι ο διάβολος, και σίγουρα όλο και κάτι θα «μαγειρεύει» για να το ξεφουρνίσει από τους πυρωμένους φούρνους της κολάσεως του. Και βεβαίως, αυτό όπου θα ξεφουρνίσει ο δαίμονας στους νηστικούς, νηστικούς από την πνευματική τροφή ανθρώπων, στους νηστικούς όπου τους λείπει ή οὐράνια πνευματική τροφή της Αγίας Γραφής, δεν θα μπορεί να είναι φυσικά τίποτε προς ωφέλειαν της ψυχής, αντιθέτως θα είναι προς βλάβην αυτής, και όπως αναπληρώσει το κενό όπου αισθάνεται ή ψυχή, και θα το αναπληρώσει μέσα από παραφουσκωμένα κενά κοσμικά πράγματα, ξεγελώντας ακόμα και τις αισθήσεις, όπως: τήν γεῦσιν.

Διάβασα επίσης σε μία ιστοσελίδα το παρακάτω (ψάχνοντας στοιχεῖα για την μαγειρομανία όπου έχει καταλάβει διά εφόδου τὰ τηλεοπτικά κανάλια) :

«Καί τηλεόραση νά μὴν ἀνοίξεις, ἢ «μαγειρομανία» τῶν τελευταίων μηνῶν κάπου θά σέ βρεῖ.»

Ἔτσι λοιπόν συνειδητοποιοῦμε ότι τό ἀρχαῖο ρητό «*πᾶν μέτρον ἄριστον*», τό ὁποῖον χρησιμοποιοῦσαν καί οἱ μεγάλοι πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας, ὅπως ὁ

Μέγας Βασίλειος, κλπ, δέν ἔχει καμμίαν ἰσχύ ἐδῶ, ἀλλά ἰσχύει ἢ ἀκρότητα, κυνηγώντας τίς ἀκραῖες παράδοξες γεύσεις τῶν φαγητῶν, καί αὐτό συμβαίνει ἀκριβῶς ἐπειδή ἀπουσιάζει τό πνευματικόν ἄλας.

(Ματθαῖος 5/13: « Ἐάν δέν τὸ ἄλας μωρανθῆ, ἐν τίνι ἀλισθήσεται;»)

Ἐάν ζοῦσε σήμερα ὁ μακαριστός Αὐγουστίνος Καντιώτης, σίγουρα θά ἄρχιζε τό σημερινό θέμα μας, περίπου ὡς ἐξῆς (διότι εἶναι δύσκολο νά ἀντιγράψης ἐπακριβῶς τό ἅγιο συγγραφικό πνεῦμα ἐνός ἁγίου καί φωτισμένου συγγραφέα ὅπως τοῦ ἀρίστου ἐκείνου ἐπισκόπου) :

«Τό κενό τῆς ψυχῆς, τό κενό ὅπου ἐκλείπει τό πνευματικόν ἐκεῖνο ἄλας σήμερον στήν Ἑλληνικήν κοινωνίαν μας ἀγαπητοί ἀναγνώστες μου, ἔσπευσαν μέ δόλο πολύ νά τό ἀναπληρώσουν οἱ σκοτεινές δυνάμεις· καί ἔσπευσαν φαίνεται ἐκ διαταγῆς ἐκ τοῦ ἐπιτελείου τῆς κολάσεως. Καί τί λοιπόν φαίνεται νά πρόσταξε τό ὑποχθόνιο ἐπιτελεῖο τῆς σκοτεινῆς κολάσεως ; Ἐπρόσταξεν ἀγαπητοί μου ἀναγνώστες μέσω τοῦ διαβολοκουτιοῦ του (τήν τηλεόρασιν) νά καθηλωθοῦν οἱ τηλεθεατές, ἄνδρες, γυναῖκες καί παιδιά στό νά παρακολουθοῦν ἀποχαυνωμένοι τήν ἀκραίαν μαγειρομανίαν. Τό σχέδιον ὁμως ἀπό ὅτι ἐπίσης φαίνεται δέν σταματᾶ ἐκεῖ, θά ἀκολουθήσουν διαγωνισμοί μαθητικοί στά σχολεῖα, μαθητικοί διαγωνισμοί ἐκ τῶν συλλόγων γονέων,

καί θά βραβευτοῦν μάλιστα καί οἱ λιλιπούττειοι μαθητές καί μαθήτριες «ἀρχιμάγειροι- ἀρχιμαγεύρισσες», ἐν μέσῳ ἠχηρῶν χειροκροτημάτων, καί ἀκράτητων ἐπιφωνημάτων θαυμασμοῦ ἐκ τῶν παρευρισκομένων γονέων, καί λοιπῶν ἀκροατῶν τῶν . . . «ἀριστῶν» «πνευματικῶν» ἐκείνων ἐκδηλώσεων.

Ἡ κοσμική ὑπερηφάνεια θά φουντώσει, θά φουντώσει ὡς οἱ φλόγες ἐνός μαγειρείου στίς ὥρες αἰχμῆς τοῦ ἐστιατορίου ὅπου ἐξυπηρετεῖ, καί οἱ μαθητές ἔχοντας παραλάβει τά «τιμητικά» βραβεῖα θά ἐτοιμαστοῦν ἀπό τώρα τελειώνοντας τήν τελευταίαν τάξη τοῦ ἐξατάξιου γυμνασίου, ὅπου ὀνομάζεται σήμερα Λύκειον (καί αὐτό καθόλου τυχαῖον), νά ὑπηρετήσουν τήν ὑψηλήν μετεκπαίδευσιν τους στίς μεγάλες τουριστικές σχολές (ἰδιωτικές καί κάποιες τοῦ δημοσίου). Θά κληθοῦν νά μετεκπαιδευτοῦν ὅπως ἐπιτελέσουν τόν σερβιτόρον, τόν μάγειρα, τόν ζαχαροπλάστην· καί αὐτό διότι , ὅπως λέγουν οἱ ἰθύνοντες κρατικοδίαιτοι μας, ἡ μεγάλη ἐθνική

βαριά βιομηχανία μας είναι ο τουρισμός μας!!!, και εκεί στην «βαριά» βιομηχανία μας, χρειάζονται όπως πρέπει να συστρατευτούν και τήν υπηρετήσουν με ύψιστον ένθουσιασμόν οί περισσότεροι νέοι μας.

Γιά ούσιαστικήν τεχνικήν εκπαίδευσιν ούδένα λόγον, κάτι όπου πάσχει ή πατρίδα μας.» Κάπως έτσι λοιπόν θά τά έλεγε σήμερα ο έπίσκοπος Αύγουστίνος Καντιώτης .

Μόλις έχθές (13 Σεπτεμβρίου 2014 -παραμονή του Τιμίου Σταυρου) για άλλη μία φορά συγκλονίσθηκε τό πανελλήνιον, μαθαίνοντας τόν τραγικόν θάνατον από ασφυξίαν (λόγω καπνῶν στό φλεγόμενο κτίριο) ενός ήρωικου πυροσβέστη και μίας γυναικός. Ο ήρωας πυροσβέστης έθυσιάσθη όπως σώσει μίαν ήλικιωμένην γυναίκα από βέβαιον θάνατον, και τήν έσωσε ! , αλλά δέν μπόρεσε νά σώσει και τήν θυγατέρα αυτής. Το άμέσως προηγούμενον συγκλονιστικόν γεγονός όπου συνεκλόνησε τό πανελλήνιον ήταν ο θάνατος τριῶν ανδρῶν στην Λευκάδα, (τίς 14 Αύγουστου-παραμονή της Παναγίας) όπου επέθαναν από αναθυμιάσεις

μονοξειδίου του άνθρακα, θέλοντας νά κατέβουν ένας-ένας ξεχωριστά σέ μικρά διαφορετικά χρονικά διαστήματα άνησυχώντας για τούς προηγούμενους όπου δέν έδιναν σημάδια επικοινωνίας εις ένα έρμητικά κλειστό άποστακτήριο για τσίπουρο - ό ένας μάλιστα, ό Δημήτρης, έτύγχανε ξάδερφος μου. Αιώνίαν τους ή μνήμη.}

Αγαπητοί μου άναγνώστες μέ πόνο καρδιάς εάν τά έρευνήσωμεν αυτά τά δύο θλιβερά γεγονότα θά διαπιστώσουμε ότι οφείλονται εκ άπουσίας τών αρμόδιων ίθυνόντων και του ίδιου του κράτους, και γιατί ; Διότι πρώτον, δέν έλέγχουν όπως θά έπρεπε τά τεχνητά εκείνα θέματα όπου προκύπτουν, και δεύτερον δέν ενημερώνουν τόν κόσμο όπως προφυλαχτούν από παρόμοιες καταστάσεις, για νά μαγειρεύουμε όμως ή κοινωνία μας και τό ίδιο τό κράτος και φροντίζει και ενημερώνει διά σχολών και Μ. Μ. Ε. , αυτό λοιπόν δέν είναι παραλογισμός; Στή δεύτερη περίπτωση μέ τόν πυροσβέστη τό δυστύχημα (και όχι τό άτύχημα -όπου είναι ή έστία φωτιάς) οφείλεται έξ αιτίας ότι δέν υπήρχε υπηρεσιακός έλεγκτικός και τεχνικός μηχανισμός ώστε νά έχει εις πλήρη και άρίστην κατάστασιν τίς μπουκάλες οξυγόνου ή πυροσβεστική ύπηρεσίαν. Δέν υπήρχε τεχνικός έλεγχος εκ αρμοδίου αξιωματικού όταν σέ έναν συναγερμόν θά περιλαμβάναν οί πυροσβέστες τά

«ὄπλα» τους ὅπως ἐπιχειρήσουν ἐπιτυχεῖς προσπάθειες κατά τῆς δολοφονικῆς φωτιᾶς· δέν ὑπῆρχε ὁ τεχνικός ἐκεῖνος ἔλεγχος καί ἡ προετοιμασίαν γιά νά ἐπιτελέσουν τό καθῆκον τους οἱ πυροσβέστες. Σκεφθῆτε μόνον καί μόνον τόν λόχον ἐκείνον ὅπου ὁ ὑπεύθυνος ἀξιωματικός ὑπηρεσίας γιά τήν καλήν κατάστασιν τῶν ὄπλων τοῦ λόχου παραδίδει στούς στρατιώτας του ὄπλα μέ μόνον δύο τρεῖς σφαῖρες μέσα τους, τήν στιγμὴν μάλιστα ὅπου σημαίνει συναγερμός διά ἐπίθεση ἀπό τά ἐχθρικά στρατεύματα. Ἡ μπουκάλα ὀξυγόνου λέγεται λοιπόν ὅτι ἄδειασε μετά ὀλίγων λεπτῶν ! ἄρα, ἡ μπουκάλα ὀξυγόνου ὅπου στοίχισε τήν ζωὴν τοῦ πυροσβέστη, ἀλλά καί δέν ἐπιτέλεσε καί τό σωτήριο ἔργο του νά βγάλει σῶα τήν δεύτερη ἐκείνη ἄτυχη γυναίκα, ὀφείλεται σέ τεχνικά αἷτια , και συγκεκριμένα ἀκατάλληλων «ὄπλων»· ὀφείλεται στό ὅτι τό ὀξυγόνον μέσα στήν μπουκάλα ἦταν ἐλλιπές, ἢ κάτω τοῦ προβλεπομένου τεχνικοῦ ὀρίου γιά τέτοιες ἐπιχειρήσεις διάσωσης. Ἡ δέ πρώτη περίπτωση (στή Λευκάδα) ὑπῆρξε καί ἐλλιπῆς ἐνημέρωση τῶν ἀρμοδίων γιά τεχνητές προδιαγραφές παρόμοιων ἐργαστηρίων, ἀλλά καί ἐλλιπῆ ἐνημέρωση καί μόρφωση ἀπό τήν πολιτείαν, τόν δῆμον, καί γενικώτερα ἀπό τό ἴδιο τό κράτος ὅπως πληροφορήσουν μέσα ἀπό δημοτικά σεμινάρια, κλπ, τούς ἀνθρώπους ὅπου καταπιάνονται μέ παρόμοιες καταστάσεις (ἐπαγγελματικά ἢ ὡς ιδιωτές). Απόδειξη ὅτι εἴμεθα πολύ πίσω ἀπό αὐτές τίς πραγματικές κοινωνικές καί καθαρά ὀρθολογικές

τεχνολογικές επιμορφώσεις, αποτελεί στό συμπέρασμα τόσο η άγνοια τῶν κατοίκων, ὅσο καί ὁ ἐλλιπής τεχνικός ἔλεγχος τῶν ἀρμοδίων γιά τέτοια οἰκήματα, κλπ. Γιά τήν μαγειρικήν ὅμως (ἐπαναλαμβάνω) δέν ἰσχύει ἡ μή μόρφωσις, ἐκεῖ τά δίνει ὅλα ἡ πολιτεία, καί οἱ πλούσιοι καναλάρχες ὅπου θέλουν νά μᾶς πείσουν ὅτι ἐπιτελοῦν κοινωνικόν ἔργον, πότε μέ ἀναδασώσεις, καί πότε μέ ἀνακυκλώσεις κλπ, καί ὅλα χωρίς οὐσιαστικήν πραγματικήν βοήθεια γιά τόν κόσμον καί τήν πολιτείαν.

Παραδ. Χάρη, κόπτονται γιά συνεχεῖς ἀναδασώσεις πεύκων, ὅπου εἶναι βέβαιον ὅτι θά ξανακαοῦν, καί ὄχι γιά τήν προστασίαν τῶν πεύκων, προστασίαν ὅπου ἐπιτυγχάνεται ὅταν ἕνα πεῦκο περιτριγυρίζεται καί προστατεύεται μέ φυσικό τρόπον ἀπό δένδρα ὅπου δέν ἀρπάζουν τά φυλλώματα τους φωτιά (βλέπε βελανιδιές). Ἡ προστασία καί ἐν γένῃ ἡ φυσική προστασία ὡς ἀληθινά ἐπιστημονική γνώση ἀπουσιάζει, προστασία ὅπου φωνάζει ὅτι τό δάσος πρέπει νά ἔχει ἕναν βαθμό ὑγρασίας (ἀπό ποτάμια, ρυάκια, λίμνες, κλπ) γιά νά μήν ἐξαπλώνεται ἡ φωτιά τόσο εὐκόλα καί γρήγορα (ὅπως μέσω τοῦ κεχριμπαριού= τό ἤλεκτρον, ὅπου ἠλεκτρίζει τήν ἀτμόσφαιρα ὅταν καίγεται μέσα ἀπό τό εὐφλεκτον πεῦκο). Ἀπουσιάζουν οἱ κοινωνικές ὑπηρεσίες ὀρθῆς ἐνημέρωσης, ὀρθῆς τεχνητῆς καί ἐπιστημονικῆς μορφώσεως (ὅπου θά ἔπρεπε νά εἶναι οἱ τηλεοράσεις καί τα ραδιόφωνα, καί ὅπου τίς περισσότερες φορές ΔΕΝ εἶναι). Ὅσο γιά τήν ἀνακύκλωσι, ἐάν γινόντανε μέ ὀρθόν τρόπον, ἀπό τά

σκουπίδια καί μόνον θά ξεχρέωνε ἡ Ἑλλάς τρεῖς φορές το τεχνητό χρέος της. Ὑψιστος λοιπόν ἐπαγγελματικός προσδιορισμός μας ὅπως ταΐζομεν διά τῆς . . . ύψηλῆς ἐκείνης «μορφώσεως μας» = τήν μαγειρικὴν, τούς κατακλύζοντας ὑψηλοὺς ξένους Εὐρωπαίους, κλπ, τουρίστες μας, ἀλλά καί ἀφεντικά μας (ὅπου θά μᾶς ἔχουν ἀγοράσει τὰ πάντα). Νά τούς ταΐζομεν στίς ἀτελείωτες διακοπές τους ὀλοχρονικῶς μέ φαγητά ὅπου θά «γαργαλίζουν» τό φάρυγγα τους ἀπό τίς ποικιλόμορφες «μεσογειακές» καί πολυπολιτισμικές γεύσεις μας· πολυπολιτισμικές γεύσεις ὅπου σίγουρα θά σπουδάζωμεν, καί προγευτῆκαμεν ἐκ τῆς σχεδιασμένης προπαγάνδας ἀπό τήν νηπιακὴν (σχεδόν) ἡλικίαν μας. Γιά βιομηχανίες ἐθνικές, καί γιά σχολές πραγματικῶν καί ὀλοκληρωμένων τεχνῶν ὅπου ἔχει τόσον ἀνάγκην ἡ χώραν μας οὐδεμίαν παρακίνησιν γιά τόν μαθητόκοσμο μας. Οἱ δέ ἐπιστήμονες μας ὅταν παρακολουθήσουν μέ ἐπιτυχίαν τὰ σπουδάγματα τους στά πανεπιστήμια τοῦ ἐξωτερικοῦ δέν θά ἐπιστρέψουν νά ἐξασκήσουν τὰ ἐπιστημονικά ἐπαγγέλματα τους στήν πατρίδα μας, ὅπως στελεχώσουν τὰ νοσοκομεῖα μας, τίς φαρμακοβιομηχανίες μας, καί τόσα ἄλλα ὅπου ἔχει μεγάλη ἀνάγκη ἡ χώρα μας νά ὀρθοποδήσει ὡς αὐτόνομη δύναμιν· καί δέν θά ἐπιστρέψουν διότι

κανένας αρμόδιος κυβερνητικός εκπρόσωπος, και κομματικός άχυράνθρωπος δέν θά κάμει ΤΙΠΟΤΕ για νά έπιστρέψουν. Θά παραμείνουν οί σπουδαστές μας του έξωτερικού στίς χώρες όπου άποφοίτησαν, και θά τίς προσλάβουν εκείνες μέ καλόν μισθόν, ένω ή χώρα μας θά έπιθυμεί μόνον μαγείρους και σερβιτόρους όπως έξυπηρετηθούν οί ύψηλοί καλεσμένοι μας, ύψηλοί καλεσμένοι μας όπου θά είναι συγχρόνως και τά μεγάλα άφεντικά τών κρατικών και ιδιωτικών περιουσιών μας. Έκει λοιπόν! μετά μανίας!! νά έξαρτώμεθα μόνον από τά ξένα άφεντικά μας, και σέ όλα! Από τό νά μάς ντύνουν και «γδύνουν» (βλέπε μόδα), μέχρι νά μάς ταΐζουν (είσαγόμενα- και εκείνα πολλά μεταλλαγμένα, και άργότερα όλα άνεξαιρέτως). Έκει!!!, νά μάς «θεραπεύουν» (έάν θέλουν), νά μάς κατασκευάζουν δρόμους, νά ύλοποιοϋν έργα όπως τά όνομαζόμενα «μετρό», νά μάς κατασκευάζουν τά τραίνα, τά αυτοκίνητα, και ένα σωρό άλλα.

Καταντήσαμε δυστυχώς ό λαός-«Μίκυ Μάους» τών ισχυρών ξένων δυνάμεων (κυρίως Εϋρώπης και

Αμερική), καταντήσαμε οί χαζοχαρούμενοι ἐκεῖνοι
 ἀχυράνθρωποι (ὅπως μᾶς θέλουν) ὅπου θά ἔχουμε λόγο
 ὑπαρξης μόνον ὅπως τούς ὑπηρετοῦμε ὡς ἕνας λαός
 δουλοπρεπής. Ὅμως, μᾶς θέλουν καί «μορφωμένους»
ὑπηρέτες-«μορφωμένους» ὑπηρέτες γιά τίς καλοψημένες
 μπριζόλες τους, «μορφωμένους» ὑπηρέτες γιά νά μήν . . .
 βρωμᾶμε ἐκ τῆς . . . . ἀπλυσιας μας (μᾶλλον ἀπό ὅτι
 φαίνεται καί τό νερό τοῦ Μαραθῶνα θά προσπαθήσουν νά
 τό «εὐλογήσουν γι' αὐτόν τόν σκοπόν καί μέ νέους
 ἀντίχριστους ἰθύνοντες). Μᾶς θέλουν λοιπόν
 «μορφωμένους» ὑπηρέτες, ὥστε νά εἴμεθα ξυρισμένοι,
 λουσιμένοι, «εὐγενικοί», ὅπως λένε οί γνωστοί
 διευθύνοντες μάρκετιγκ τῶν δημοσίων καί ἰδιωτικῶν
 ὑπηρεσιῶν μας. Μᾶς θέλουν καλοπληρωτές ἀκόμα!!! ,
 ὅπως τούς ἐνισχύουμε μέ χρήματα ἐκ τῶν ἐξευτελι-
 στικῶν μισθῶν μας γιά ξεπλήρωμα τόκων ἀπό τά
 δολοφονικά δάνεια ὅπου μέ δόλον μᾶς ἐφόρτωσαν, ἀλλά
 μᾶς θέλουν ἐπίσης καί γιά τίς σπουδές τῶν τέκνων μας,
 καί φυσικά στά δικά τους τά πανεπιστήμια καί τούς
 ξενῶνες, ἐκεῖνα στό ἐξωτερικό (γιά τούς εὐκατάστατους
 Ἕλληνες δούλους τους), μέ σκοπό νά ἐργάζονται κατόπιν
 οί ἀποφοιτήσαντες στίς χῶρες τους.

Αλλά, πέραν όλων αυτών όπου δυστυχώς είναι αλήθεια, ἄς διαβάσουμε παρακάτω μίαν σπουδαίαν ἀποκάλυψιν, μίαν μεγάλη ἀποκάλυψιν ὅπου ἤρθε νά μᾶς τήν ἀποκαλύψῃ τὴν ἡμέρα τῆς τιμώμενης ἐορτῆς τοῦ ὁ ἅγιος Εὐφρόσυνος.

Ὁ ἅγιος Εὐφρόσυνος ὅπου ἐορτάζει τὴν 11^η Σεπτεμβρίου, καί ἦταν στό ἐπάγγελμα μάγειρας. Καί ἐνῶ ὅλα τὰ τηλεοπτικά κανάλια τὴν 11^η Σεπτεμβρίου μᾶς βομβάρδιζαν ἀνηλεῶς μέ τό τί συνέβη στήν Ἀμερικὴν πρὶν ἀπό μερικά χρόνια, μία ἄλλη ἀληθινὰ ἀποκαλυπτική βόμβαν, πνευματικὴν βόμβαν ἀποκάλυψις ἔρχεται νά μᾶς τήν φανερώσει (μέσα ἀπό τόν περίλαμπρον βίον του) ὁ ἅγιος Εὐφρόσυνος. Καί ποία

εἶναι αὐτή; Διαβάστε παρακαλῶ παρακάτω τί εἶπε ὁ ἅγιος: «**Ἡ καλή μαγειρική δέν εἶναι τόσο καλός βοηθός γιά τήν βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Τήν πολλή εὐφροσύνη πού ζητοῦν τά σώματα, θά τήν χάσουν κατ' ἀνάγκην οἱ ψυχές. Καί ἐγώ δέν ἔχω ἐδῶ προορισμό νά σα̃ς κολάσω**». Καί αὐτό ὅπου εἶπε καί ἀποκάλυψε εἶναι ὅτι ἡ μαγειρομανία στίς ἡμέρες μας ἐφευρέθηκε νά πρωτοστατεῖ στά τηλεοπτικά κανάλια κλπ, μέ μοναδικό σκοπό ὅπως ἀναπληρώσει παραπλανητικά τό κενό τῆς ψυχῆς. Ἐνα κενό ὅπου ἀπουσιάζει ὁ Χριστός, καί στή θέσιν του τό κενό ἐκεῖνο τῆς ψυχῆς νά ἐτοιμάζεται νά τό ἀναπληρώσει ἡ ἀκραία τεχνική εὐφροσύνην, ἡ εὐφροσύνην τῶν τεχνητῶν γεύσεων τῆς σύγχρονης ἐκείνης θεᾶς, τῆς θεᾶς μαγειρικῆς.

Ἀλλά ἄς δοῦμε μέ τήν σειρά πῶς εἰπώθηκαν ἀπό τόν ἅγιο ἐκεῖνα τά ἀποκαλυπτικά λόγια.

Ὁ ἅγιος Εὐφρόσυνος ὑπῆρξε ἀγράμματος, ἀλλά ἀληθινά εὐσεβής καί πιστός. Ἔκανε οἰκονομίες μέ στερήσεις τοῦ ἑαυτοῦ του, μόνο καί μόνο γιά νά κάνει ἐλεημοσύνες. Τό ἐπάγγελμα του τοῦ ἐπέτρεπε νά δοκιμάζει πρῶτος τά καλύτερα φαγητά, καθώς ἐργαζόταν ὡς ἄριστος ὅπου ἦταν στά πλούσια καί αὐτοκρατορικά μαγειρεῖα τῆς ἐποχῆς του. Αὐτός ὅμως, δέν θέλησε νά τά μεταχειριστεῖ ποτέ ὡς τό φαγητό του,

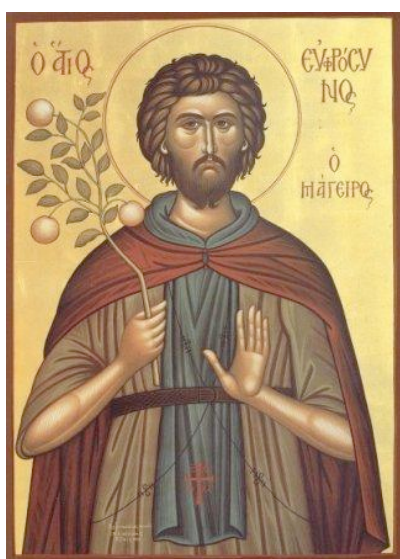
παρόλο ὅπου τοῦ τό παρότρυναν ὅλα τὰ ὑψηλά
 ἰστάμενα ἀφεντικά του. Ἐτρωγε μόνον μέ μεγάλην
 εὐχαρίστησιν τὰ ταπεινά χόρτα καί τίς ἐλιές του. Καί ὅλα
 αὐτά τήν στιγμή πού ἔβραζαν ἤ ἔψηναν μπροστά του τὰ
 ὀρεκτικώτερα κρέατα , τὰ προκλητικώτερα ψάρια, καί τὰ
 θελκτικώτερα μαγειρεμένα γλυκίσματα. Κατόπιν ὁ
 Εὐφρόσυνος πῆγε σέ μοναστήρι, ὅπου καί ἐκεῖ....
 ἐξασκοῦσε τό ἔργο τοῦ μαγείρου. Ἀλλά αὐτός, ἀντίθετα
 ἀπό ὅτι στά κοσμικά ξενοδοχεῖα, στό μοναστήρι
 ἔφτιαχνε μετριώτατο φαγητό· βλέπουμε λοιπόν ἐδῶ ὅτι
 ἡ ἐμπειρία τῶν ἐπαγγελματικῶν χρόνων του μέ τὰ
 ἀριστοκρατικά φαγητά τοῦ ἦταν πολύτιμη, διαπίστωσε
 ὅτι ἐκεῖνα τὰ φαγητά δέν ὠφελοῦσαν τήν ψυχήν τοῦ
 ἀνθρώπου, φτωχοῦ ἢ πλουσίου, καί ὅτι καί νά ἦτανε.
 Σέ μερικούς πού τόν εἰρωνεύονταν γι' αὐτή του τήν
 κατάσταση, ὁ Εὐφρόσυνος μέ πραότητα ἀπαντοῦσε: *«Ἡ
 καλή μαγειρική δέν εἶναι τόσο καλός βοηθός γιά τήν
 βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Τήν πολλή εὐφροσύνη πού
 ζητοῦν τὰ σώματα, θά τήν χάσουν κατ' ἀνάγκην οἱ
 ψυχές. Καί ἐγώ δέν ἔχω ἐδῶ προορισμό νά σαῶς κολάσω»*.

Σήμερα κάποιοι ἴσως ἀνταπαντήσουν, : *« Μά καλά, ἐμεῖς
 ΔΕΝ εἴμεθα μοναχοί ἀλλά λαϊκοί, γιά νά τρῶμε ὅπως οἱ
 μοναχοί»*, ὅμως ἐκ πραγματικῶν γεγονότων
 διαπιστώθηκε ὅτι ἡ ὀρθή μοναστηριακή μαγειρική, χωρίς
 περιττές πολυτέλειες (ὅπου κυκλοφορεῖ καί σέ βιβλία
 σήμερα) ἀποτελεῖ τήν πραγματικήν ὑγιεινήν μαγειρικήν.

Υγείαν μᾶς χρειάζεται, καί ὄχι νά ξεγελοῦμε τόν οὐρανίσκον. Μαγειρικήν ὅπου τά ἀγαθὰ τοῦ Θεοῦ , τά τροφίμα, τό γάλα, τό μέλι, κλπ, ἀπέχουν πολύ τῆς περιττῆς ἐπεξεργασίας, περιττῶν διακοσμῆσεων, ἀκόμα καί τό λιγότερο βράσιμο τους (ὅπου φυσικά ἐνδείκνυται, γιά ἀποφυγή μολύνσεων) , ἢ τό ψήσιμο τους, ὥστε νά μείνουν ἀνέπαφες οἱ βιταμίνες καί τά μέταλλα τῶν καρπῶν, κλπ, ὅπου θά καταναλώσουμε. Ἡ μαγειρική ἐπίσης εἶναι καλή, ὡς ἀποτέλεσμα καλῶν καί χρήσιμων γνώσεων μέσα σέ σχολές μητέρων, (ὅπως πρότεινε σχολές μητέρων ὁ Αὐγουστίνος Καντιώτης). Σχολές μητέρων ὅπου τό πρῶτο καί κύριο ὅπου θά μαθητεύουν ἐκεῖ μέσα οἱ μέλλουσες μητέρες εἶναι τά πνευματικά σπουδαγμάτα γιά μία ἐν Χριστῶ οἰκογένειαν. Βεβαίως θά ἀκολουθήσει καί ἡ μαγειρική, ἀλλά ὄχι ἐκείνη ὅπου θά σκλαβώνει το αἰσθητήριον τῆς γεύσεως, μέ σκοπό νά ξεγελᾷ τό στομάχι τῶν τέκνων καί τοῦ συζύγου ὅπου τόσο ἔχουν ἀνάγκη ἀπό ὑγιεινήν διατροφήν μέ ὅλα ἐκεῖνα τά χρήσιμα ἰχνοστοιχεῖα βιταμίνες καί μέταλλα, ἐρχόμενοι στο σπίτι-λιμάνι μέσα ἀπό τόν ἀγῶνα τῆς ζωῆς. Ἡ μαγειρική θά εἶναι οὐσιώδης, πραγματικήν, μέ ὅλας τάς ἀναγκαίας θρεπτικές οὐσίας, μέσα ἀπό ὅσο τό δυνατόν γίνεται βιολογικά καί καθαρά προϊόντα τῆς «μάνας» γῆς· μιά μάννα γῆ χωρίς φτιασίδια λούσων ἐπάνω της, καί φυσικά καί χωρίς «φτιασίδια» καί λούσα στά γεννήματα της , δηλαδή τούς καρπούς της, κλπ.

Διότι ἡ σημερινή μαγειρική ὁμοιάζει μέ μία γυναίκα μέ πολλά ψεύτικα φτιασίδια ἐπάνω της, κρέμες στά χέρια της, βαμμένα τά μάτια της, τά νύχια της, λαμποκοπᾶ ἀπό πολυτελεῖ καί νοθευμένα λάδια ἐπάνω της, καί φυσικά γιά ὅποιους γνωρίζουν ΔΕΝ θέλουν νά φᾶνε ἀπό τέτοια χέρια μαγείρισσας, καί δέν θέλουν νά φᾶνε γιὰτί ὄλο καί κάτι (ἀπό τίς κρέμες, τά χημικά χρώματα, τά τοξικά βαμμένα μαλλιά μέ τίς τρίχες, κλπ) θά κινδυνέψουν νά ἐπιμολύνουν τό φαγητό τους. Θά εἶναι λοιπόν καρποί ὅπου δέν τούς μόλυνε ὁ ἄνθρωπος, διότι βλασφημεῖ κατά κάποιον τρόπον Τόν Θεόν ὄλοι ἐκεῖνοι ὅπου δηλητηριάζουν τούς καρπούς Τοῦ Θεοῦ, ὅπως μέ χημικά-τοξικά, καί μεταλλαγμένα· γι' αὐτό ἡ γεωργία, κτηνοτροφία, κλπ, θά πρέπει ἡ πολιτεία καί ἡ Ἐκκλησία νά τίς συνδυάσουν σέ ἀρμονική συνεργασία μέ τήν οἰκογένειαν, καί τόν καταναλωτήν. **Ὅταν λοιπόν ἐξασκήσουν οἱ γυναῖκες καί μέλλουσες μητέρες τήν καλήν μαγειρικήν, ἀκολουθεῖ καί ἡ καλήν εὐλογία.** Τά τρόφιμα ὅπου θά καταναλώσει ἡ οἰκογένεια, ἢ τά τρόφιμα ὅπου θά μαγειρέψει ὁ χριστιανός μάγειρας, μέ τήν κατά ἰδίαν ἐπίβλεψιν τους, θά λάβουν τό σημεῖον τοῦ Σταυροῦ, γιά νά εἶναι εὐλογημένα. Προσέξτε τό ἐπόμενο γεγονός ὅπου συλλέγουμε ἀπό τόν βίον τοῦ ἁγίου Εὐφροσύνου. Τό παρακάτω γεγονός (σελ. 17) ἀποδεικνύει τήν εὐλογία τῶν τριῶν μήλων ὅπου καί θεραπευτήκαν ὄσοι μετάλαβαν αὐτῆς τῆς τροφῆς· σήμερα ὡς σύγχρονοι

χριστιανοί δέν κατανοοῦμε τήν σημασίαν τῶν εὐλογημένων καρπῶν, καί τήν εὐλογημένη προετοιμασίαν καί ἐτοιμασίαν μίας ὀρθόδοξης μαγειρικῆς, δέν σεβώμεθα τήν ἀπλότητα τῶν καρπῶν ὅπως τά ἐτοίμασε τό ὑγιές δέντρο, καί ὄχι ὅπως θά τό πάρουμε ἐμεῖς οἱ σύγχρονοι μάγειροι τό μῆλο νά τό μαγειρέψουμε, νά τό στολίσουμε μέ τεχνητά σιρόπια, καί νά τό προσφέρουμε στούς καλεσμένους μας ἀλλοιώνοντας τήν πραγματικήν του γεύση γιά χάριν μίας τεχνητῆς γεύσεως ὅπου θά ἀναγνωρίσει παραπλανητικά ὁ φάρυγγας καί ἡ γλῶσσα μας (ὡς νόστιμον) στερώντας του τά φυσικά καί πολύτιμα συστατικά του, τό θεσπέσιο μοναδικό ἄρωμα του, ἢ ἐπικαλύπτοντας τήν κακήν ποιότητα τῶν ὑλικῶν ἢ καρπῶν ὅπου χρησιμοποιεῖ κάποτε ἢ καταναλωτική κακή ἀγορά (διότι ὑπάρχει δυστυχῶς καί αὐτή).

ΕΙΚΩΝ: Ο ΑΓΙΟΣ ΕΥΦΡΟΣΥΝΟΣ.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ: Στο κοινόβιο εκείνο υπήρχε κάποιος ενάρετος ιερέυς, ο οποίος επί τρία χρόνια μέ νηστεῖες καί προσευχές ίκέτευε Τόν Θεό νά τοῦ δείξει τά ἀγαθά, «*τά ἠτοίμασεν ὁ Θεός τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν*» (Α΄ Κορ. 2, 9). Μία νύκτα λοιπόν, ἐνῶ κοιμόταν, ἀρπάχτηκε ὁ νοῦς του στόν παράδεισο, σέ πάντερπνο καί μυροβόλο κήπο γεμάτον πολυποίκιλα δένδρα, εὔοσμα ἄνθη καί διαυγέστατα τρεχούμενα νερά, πού γλώσσα ἀνθρώπου δέν μπορεῖ νά περιγράψει. Ἐνῶ συλλογιζόταν τίνος ἄραγε νά εἶναι ὁ θαυμάσιος ἐκεῖνος παράδεισος, βλέπει τόν μάγεια τῆς μονῆς Εὐφρόσυνο στό μέσον τοῦ κήπου νά ἀπολαμβάνει τά ἄρρητα ἀγαθά. Ἐκπληκτος τόν ἐρώτησε πῶς βρέθηκε ἐκεῖ καί αὐτός ἦταν ὁ τόπος πού ἐτοίμασε ὁ Θεός γιά ὅσους τόν ἀγαποῦν. Ὁ Εὐφρόσυνος τοῦ εἶπε: «*Ἐγώ μέν, τίμιε πάτερ, ὅπως γνωρίζεις, δέν ξεύρω γράμματα ἀπό σας ἀκούω αὐτά πού λέγει ὁ Ἀπόστολος. Ἐπειδή ὅμως ἐλάχιστα βιάσαμε τόν ἑαυτό μας, βλέπουμε ἕνα μέρος ἀπό αὐτά πού ἐτοίμασε ὁ Θεός γιά ὅσους τόν ἀγαποῦν· διότι ἄνθρωπος πού φορεῖ σάρκα δέν θά ἀντέξει νά δεῖ περισσότερα*». Ὁ ιερέυς τόν ἐρώτησε ἂν εἶχε ἔλθει καί ἄλλη φορά· ὁ Εὐφρόσυνος τοῦ ἀπήντησε: «*Μέ τήν χάρη τοῦ Θεοῦ ἐδῶ μένω πάντοτε καί εἶμαι φύλακας τοῦ κήπου*». Τότε ὁ ιερέυς τοῦ ἔδειξε τρία ὠραιότατα μεγάλα μῆλα καί τόν ἐρώτησε ἂν εἶχε

ἐξουσία νά τοῦ τά δώσει. Ὁ Εὐφρόσυνοσ, ἀφοῦ ἔσκυψε ἡ μηλιά, τά ἔκοψε ἀμέσως καί τοῦ τά ἔβαλε στό ράσο.

Τήν ὥρα ἐκείνη κτύπησε τό σήμαντρο γιά τήν ἀκολουθίαν τοῦ ὄρθρου. Ὁ ἱερεύς, ἀναπηδώντας ἀπό τό κλινάρι του, νόμιζε πῶσ εἶχε δεῖ ὄνειρο καί ἐξεπλάγη ὅταν μέσα στό ράσο του βρῆκε τους τρεῖς παραδείσιους καρπούς. Στό ναό εἶδε τόν Εὐφρόσυνο νά στέκεται ὅπως πάντα στό στασίδι του. Πέφτοντας στά πόδια τόν ἐκλιπαροῦσε νά τοῦ πεῖ πού βρισκόταν ἐκείνη τήν νύκτα. «Ἐκεῖ ἤμουν, πάτερ», τοῦ ἀπήντησε, «ὅπου μέ βρῆκες». «Καί τί μου ἔδωσες, δουλε τοῦ Θεοῦ; Πές μου», ἐρώτησε πάλι ὁ ἱερεύς. «Τρία μῆλα ζήτησες καί σου τα ἔδωσα», τοῦ ἀποκρίθηκε μέ ταπείνωση ὁ μάγειρας. Ὁ ἱερεύς τοῦ ἔβαλε μετάνοια καί πῆγε στή θέση του. Μετά τήν ἀπόλυση ἔφερε ἀπό τό κελλί του τά τρία μῆλα, τά ἔδειξε στους ἀδελφούς καί διηγήθηκε ὅσα συνέβησαν τήν νύκτα. Ἐκεῖνοι θαύμασαν καί δόξασαν Τόν Θεό. Ἐπειτα τά κατατεμάχισαν καί τά ἔβαλαν σέ δίσκο. **Ὅσοι μετέλαβαν ἀπό τήν εὐλογίαν τοῦ δεσποτικοῦ κήπου θεραπεύθηκαν ἀπό κάθε ἀσθένειαν.**

Ὁ δέ μακάριος Εὐφρόσυνοσ, τήν ὥρα πού οἱ μοναχοί ἀκουγαν προσεκτικά τήν διήγησιν του ἱερέως, ἀνοιξε τήν

πλάγια θύρα τῆς ἐκκλησίας καί, φεύγοντας τήν ἀνθρώπινη δόξα, ἀπομακρύνθηκε ἀπό τήν μονή καί δέν φάνηκε ποτέ πιά.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Ἄς ἐλπίσουμε ὁ Ἅγιος Εὐφρόσυνος νά ἔκαμε πολύ κόσμος νά ἀλλάξει τυχόν λαθεμένες ἀπόψεις ὅπου εἶχε γιά τήν μή ἀπλήν καί παραφορτωμένην σύγχρονη μαγειρικήν.-

ΤΕΛΟΣ

Παρακάτω: ΠΩΣ ΝΑ ΦΤΙΑΞΕΤΕ ΠΡΟΖΥΜΙ (δίχως μαγιά) ΜΕ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΙΚΟ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ.

ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ (στό μονοτονικό)

Πώς να φτιάξετε προζύμι δίχως μαγιά με το βασιλικό του Τιμίου Σταυρού

Αρκετές νοικοκυρές πιστές στην παράδοση, που ακόμα ζυμώνουν στο σπίτι τους συνεχίζουν να συντηρούν ένα ευλογημένο έθιμο που είναι ταυτόχρονα και ένα θαύμα. Αυτό γίνεται δύο φορές το χρόνο. Στη γιορτή της Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού 14 Σεπτεμβρίου και την Γ΄ Κυριακή των Νηστειών, δηλαδή της Σταυροπροσκυνήσεως. Ποιο είναι αυτό; Η παρασκευή νέου προζυμιού.

Πώς γίνεται αυτή;

Πέρνουν οι νοικοκυρές ένα κλαδί βασιλικό από τα χέρια του ιερέα. Σ' ένα δοχείο βάζουν λίγο χλιαρό νερό. Μετά ρίχνουν μόνο αλεύρι και ανακατεύουν μέχρι να γίνει πηκτός χυλός και από πάνω βάζουν σε σχήμα σταυρού το ευλογημένο κλαδί του βασιλικού. Άλλες νοικοκυρές συνηθίζουν να βράζουν τον βασιλικό και αυτό το χλιαρό νερό να το χρησιμοποιούν στην παρασκευή του χυλού. Τυλίγουν το δοχείο με μια καθαρή πετσέτα και το αφήνουν μερικές ώρες «να γίνει». Το θαυμαστό είναι ότι το προζύμι γίνεται χωρίς την προσθήκη ενζύμου-μαγιάς, δηλαδή με την ενέργεια της χάριτος του Τιμίου Σταυρού.

Βρεθήκαμε στην Ιερά Μονή Βατοπαιδίου την Κυριακή της Σταυροπροσκυνήσεως και είδαμε το εξής θαυμαστό και το μαρτυρούμε.

